

РЕШЕНИЕ

№ 620

гр. Варна, 25.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Бончева

при участието на секретаря Мария Пл. Минкова
като разгледа докладваното от Мария Бончева Административно наказателно дело № 20233110201413 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на Н. В. П., против Наказателно Постановление № ВН-30 -34 /06.12.2021г., издадено от Началника на РДНСК Варна, с което за нарушение на чл.142 ал.5 т.4 и т.5 от ЗУТ, на Н. В. П. е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 600 лв., на осн.чл.232 ал.11 от ЗУТ.

С жалбата се иска цялостна отмяна на постановлението, като се навеждат множество доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила свързани с липса на конкретна дата и място на извършване на нарушението, както и такива свързани с неправилно приложение на материалния закон, като се твърди че описаното нарушение не е било извършено.

За съдебното заседание въззивната страна, редовно призована, представлява се от упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата на посочените в нея основания. По същество отново се сочи, че не е извършено описаното в постановлението нарушение, релевират доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила. Поради това пледира наказателното постановление да бъде отменено изцяло.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от

упълномощен процесуален представител, който оспорва жалбата и по същество моли наказателното постановление да бъде потвърдено. Твърди се, че нарушението безспорно е извършено.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Жалб. П., във функциите си на правоспособно лице по част „ВиК“, включено в списъка на квалифицираните лица, в „НБС-Инженеринг“ ООД, притежаващо удостоверение № РК-0298/17.09.2019г. издадено от ДНСК за извършване на консултантска дейност по смисъла на чл. 166, ал. 1, т. 1 от Закона за устройство на територията, е извършил проверка за съответствието на инвестиционен проект по част „ВиК“ за строеж: „Уличен водопровод, канализационен тласател и гравитачна битова канализация в участъка от о.т.319 към о.т.328, кв.2 по плана на СО. „Акчелар“, гр. Варна“ със съществените изисквания към строежите, в нарушение на условията по чл.142, ал.5, т.4, т.5 от ЗУТ.

Горното е констатирано при извършване на проверка по реда на чл.156, ал.1 от ЗУТ на законосъобразността на разрешение за строеж № 76/ГИ/10.06.2021г., издадено от главния архитект на Община Варна, при която е установено следното:

С инвестиционния проект по част „ВиК“, въз основа на който е издадено горесцитираното строително разрешение, е предвидено да се изгради улична канализация с напорен участък с дължина 134м и гравитачен с дължина 35м. Напорният участък е проектиран да се изпълни с ПЕВП тръби Ф 110. Напорният участък обаче е проектиран самостоятелно, без да е показана връзка с помпена станция и резервоар за отпадъчното водно количество. Няма представени данни и за проектирана/разрешена за изграждане помпена станции в участъка до напорната канализация (каквато следва да бъде предвидена в съответствие с изискванията на чл.71 от Наредба № РД-02-20-8/17.05.2018г. за проектиране, изграждане и експлоатация на канализационни системи), създаваща напора и отпадъчното водно количество, необходими за оразмеряване на напорния участък на настоящия проект (чл.76, ал.1 от Наредба № РД-02-20-8/17.05.201 3г.).

В проекта по част „ВиК“ липсват изчисленията, обосноваващи

проектното решение, което е в нарушение на чл.21, ал.1, т.3, вр. с чл.75, ал.1, т.4 от Наредба №4/21.05.2001г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти и във вр. с чл.71 и чл.76, ал.1 от Наредба № РД-02-20-8/17.05.2013г. Съгласно текста на цитираните разпоредби, всяка проектна част на техническия проект съдържа изчисления, обосноваващи проектните решения (чл.21, ал.1, т.3 от Наредба №4/2001г. на МРРБ), като изчисленията към част водоснабдяване и канализация на техническия проект включват спецификации на всички съоръжения, свързани с проектните решения на мрежите и инсталациите, с данни за техните технически параметри и спецификация на необходимите основни материали и изделия, когато не са отразени в чертежите (чл.75, ал.1, т.4 от Наредба №4/2001г. на МРРБ). Отделно от горното, видно от графичната част на проекта по част „ВиК" няма съответствие на трасето на уличния водопровод с трасировъчните елементи на ПУР-осовите точки, което води до неяснота и объркване в обхвата на проекта, както и до дублиране на гравитачния участък от канализацията, за която има одобрен проект на 16.06.2017г. и е издадено разрешение за строеж № 82/ГИ/27.06.2017г. от главния архитект на Община Варна. В чертеж „Ситуация" и в дадения детайл към проекта по част „ВиК" в осова точка /о.т./ 319 – дублирана, а съгласно Подробен устройствен план - План за улична регулация /ПУП-ПУР/за СО. „Акчелар", одобрен с решение №550-6 от 26 и 27.07.2012г. на ОБС гр. Варна - в осова точка 99) извън трасето и обхвата на предвидения водопровод е предвидена връзка между водопроводи Ф110 ПЕВП и Ф80 Е и прекъсване на съществуващ стоманен водопровод - Ф108 Ст. В текстовата част (обяснителната записка) на проекта по част „ВиК" обаче, не е посочено, че водопровод Ф108 Ст ще бъде прекъснат, нито е коментирана предвидената връзка между водопроводи Ф110 ПЕВП и Ф 80 Е. Налице е несъответствие между текстовата и графичната част на проекта по част „ВиК". Установените нарушения не са взети предвид и не са обсъдени от жалб. Н. П., който е извършил проверката за съответствие на инвестиционния проект по част „ВиК“ на строеж: Уличен водопровод, канализационен пиаскител и гравитачна битова канализация в участъка от о.т.319 към а.т.328. кв.2 по плана на СО. „Акчелар“ гр. Варна" с основните изисквания към строежите.

Горното обуславя извода, че извършената от него проверка е непълна и неточна и е в нарушение на изискванията на чл.142, ал.5, т.4 и т.5 от ЗУТ.

Нарушението е извършено в гр. Варна, на 28.04.2021г. - датата на която инвестиционните проекти на гореописания строеж, ведно изготвената за тях оценка за съответствие на инвестиционните проекти /ОСИП/. с извършена от жалб. П. проверка по част „ВиК“, са внесени за одобряване от главния архитект на Община Варна.

Въз основа на съставения акт, против жалб. П. било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което наказващият орган приел изцяло описаните в него фактически констатации и приел, че от страна на дружеството е допуснато нарушение на чл.142 ал.5 т.4 и т.5 от ЗУТ. Поради това и на основание чл.232 ал.11 от ЗУТ на жалб. П., била наложена „ГЛОБА“ в размер на 600 лв.

В хода на съдебното производство бе разпитана свид. Икова-актосъставител, чиито показания съдът кредитира като дадени безпристрастно, пълно и обективно.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства по административно наказателната преписка, събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства, които са последователни, взаимно обвързани и безпротиворечиви и анализирани в съвкупност не налагат различни изводи.

При така установената по делото фактическа обстановка и въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му и справедливостта на наложеното административно наказание, съдът прави следните правни изводи:

Въззивната жалба е депозирана в законния срок и от легитимен субект, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество се преценява като основателна.

Наказателното постановление № ВН-30-34/ 06.12.2021г. е издадено от компетентен орган- Началник на РДНСК Варна.

В хода на съдебното производство бе разпитана свид. Т. И.-актосъставител, чиито показания съдът кредитира като дадени безпристрастно, пълно и обективно.

В хода на съдебното производство бе прието заключението по

назначената съдебно техническа експертиза. Съдът кредитира заключението на вещото лице. Заключението на вещото лице е пълно, подробно и конкретния спор.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства по административно наказателната преписка, събраните в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства, които са последователни, взаимно обвързани и безпротиворечиви и анализирани в съвкупност не налагат различни изводи.

При така установената по делото фактическа обстановка и въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваността му и справедливостта на наложеното административно наказание, съдът прави следните правни изводи:

Въззивната жалба е депозирана в законния срок и от легитимен субект, поради което е процесуално допустима, а разгледана по същество се преценява като неоснователна.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган- от Началник на РДНСК-Варна, съгласно Заповед на Началника на ДНСК-София. Актът също е съставен от компетентно лице, съобразно разпоредбата на чл.238 ал.2 т.2 от ЗУТ.

В хода на административно-наказателното производство не са били допуснати твърдяните съществени процесуални нарушения. Наказателното постановление е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.

Съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя за допуснати в хода на производството нарушения на правилата на ЗАНН. Както в акта за нарушение, така и в наказателното постановление е посочено време на извършване на деянието – а именно – 28.04.2021г.- датата на депозиране на инв. проекти на строежа ведно с изготвената за тях оценка за съответствие, с извършена проверка от жалб. П. по част втора “ВИК“ пред съответния орган- Община Варна. В тази връзка съдът намира, че датата на извършване на нарушението е правилно определена.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че са допуснати нарушения на чл. 42, т. 7 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, поради липса на описание на обстоятелствата, при които се твърди, че е извършено нарушението. От съдържанието на акта и постановлението се установява, че са описани всички съществени белези на твърдяното нарушение, както и обстоятелствата, при които е извършено, като са посочени и конкретните разпоредби, които са нарушени. Наказващият орган е извършил разследване на спорните обстоятелства, съдържащи се в депозираното срещу акта възражения. Това се установява от текста на постановлението, в което именно те са били посочени и след обсъждане мотивирано приети за неоснователни. Поради това съдът не приема възраженията в тази насока за основателни.

Съдът намира, че АНО е отнесъл установеното към хипотезата на правната норма и правилно е посочил, че в конкретния случай е нарушена разпоредбата на чл. 142, ал. 5, т. 4 и 5 от ЗУТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 4 от ЗУТ всички части на инвестиционните проекти, които са основание за издаване на разрешение за строеж, се оценяват за съответствието им с основните изисквания към строежите. В чл. 142, ал. 5, т. 4 и 5 от ЗУТ е предвидено, че оценката обхваща проверка за съответствие с взаимната съгласуваност между частите на проекта и пълнотата на структурното съответствие на инженерните изчисления. В посочените за нарушени правни норми се съдържа конкретно задължение, чиито адресати са лицата, извършващи проверката за съответствие на отделните части от инвестиционния проект с оглед изготвяне на оценка за съответствието им с основните изисквания към строежите. Поради това неизвършването, непълното или неточното извършване на проверката за съответствие с изброените в чл. 142, ал. 5 от ЗУТ критерии /вкл. с тези по т. 4 и 5/ представлява неизпълнение на вмененото в тази правна норма задължение, за което спрямо нейните адресати в чл. 232, ал. 11 от ЗУТ е предвидено ангажиране на административно наказателна отговорност. Санкционната правна норма на чл. 232, ал. 11 от ЗУТ предвижда ангажирането на административно наказателна отговорност на правоспособни физически лица, чрез които се осъществяват дейностите по оценяване съответствието на проектите и/или строителен надзор на строежите. Наказаното с процесното НП лице е именно правоспособно физическо лице

по част „ЗИК“ от списъчния състав на консултанта - „НБС-Инженеринг“ ООД, което извършва проверката за съответствие на инвестиционния проект по част „ВиК“ на конкретния строеж с основните изисквания към строежите, поради което е годен субект на нарушението по чл. 142, ал. 5 от ЗУТ, респ. подлежащ на административно наказателно санкциониране по чл. 232, ал. 11 от ЗУТ /ДВ, бр. 16 от 2021 г./. С въвеждането на посочената административно наказателна разпоредба законодателят изрично регламентира възможност за ангажиране отговорността на физическите лица, извършващи проверките за съответствие на инвестиционните проекти с основните изискванията към строежите, които служат за изготвянето на оценката за съответствие с инвестиционните проекти. Жалбоподателят П. в качеството на правоспособно физическо лице по част „ЗиК“, е субект на нарушението по чл. 142, ал. 5 от ЗУТ и съдът намира, че носи лична административно наказателна отговорност за неизпълнение на вмененото в тази правна норма задължение за извършване на съответната проверка, поради което няма съмнение в неговата роля и степента му на участие в осъществяване на изпълнителното деяние на нарушението.

Видно от приетото и кредитирано от съда заключението по съдебно-техническа експертиза -напорният участък е проектиран, без да е показана връзка с помпената станция и резервоар за отпадъчно водно количество. Съответствие на трасето на уличният водопровод с трасировъчните елементи на осовите точки има за от 315; от315А; от 319; от321 и от322 по отношение на Трасировъчен план на стр. 134 и ПУП-ПУР на „Акчелар“ в М 1:1000. Няма съответствие по -от 617; от 618; от320; от 311; от 100 и от 99. На двата чертежа „Надлъжен профил - гравитачна канализация“ на стр.152 и „Надлъжен профил-канализационен тласкател“ на стр.161 не са показани детайли. На стр.154 от делото и стр. 4а/5от приложения проект в М 1:25 е чертеж „Детайл на шахтата-въздушник“, на който е показано преминаване на тръбопровод ПЕВП/полиетилен с висока плътност/ с описани арматури, през „Шахта въздушник“. Водопровода Ст 108 /Стомана/ се затапва. Съществуващият Водопровод юг ПЕВП 0 110 съгл. „Исходни данни“ и „Съгласуваната скица“ издадени от „ВиК - Варна“ ООД е с неизяснен статут „ВиК Варна“ ООД няма данни за законността на водопровода."

Предвид гореизложеното съдът намира, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, тъй като дадената оценка за съответствие на

инвестиционния проект е била в несъответствие със съществените изисквания на строежите и е била изготвена в нарушение с разпоредбата на чл. 142 ал.5 т.4 и т.5 от ЗУТ. С инвестиционния проект по част „ВиК“, въз основа на който е издадено горецитираното строително разрешение, е предвидено да се изгради улична канализация с напорен участък с дължина 134м и гравитачен с дължина 35м. Напорният участък е проектиран да се изпълни с ПЕВП тръби Ф 110. Напорният участък е проектиран самостоятелно, без да е показана връзка с помпена станция и резервоар за отпадъчното водно количество. Няма представени данни и за проектирана/разрешена за изграждане помпена станция в участъка до напорната канализация. Налице несъответствие между текстовата и графичната част на проекта по част „ВиК“. Установените нарушения обаче, не са взети предвид и не са обсъдени от жалб. П. - правоспособно лице по част „ВиК“ от списъчния състав на консултанта - „НБС-Инженеринг“ ООД, който, видно от подписа, положен в комплексния доклад, е извършил проверката за съответствие на инвестиционния проект по част „ВиК“ на строеж: „Уличен водопровод, канализационен тласкател и гравитачна битова канализация в участъка от о.т.319 към о.т. 328, кв.2 по плана на СО. „Акчелар“, гр. Варна“ с основните изисквания към строежите. Предвид гореизложеното съдът намира, че извършената от него проверка е непълна и неточна и е изготвена в нарушение на изискванията на чл.142, ал.5, т.4, т.5 от ЗУТ.

Съдът счита, че при преценка дали се касае за маловажен случай е необходимо да се обсъди степента на обществена опасност на нарушението, като негово обективно качество, за да бъде социално необходимо и оправдано да се прибегне до прилагане на административно наказателната отговорност. В конкретния случай съдът намира, че конкретното нарушение не може да се квалифицира като маловажно, тъй като то по нищо не се отличава от останалите от същия вид. Следвало е жалбоподателят да има дължимото законосъобразно поведение за спазване на принципите, условията и реда на ЗУТ. Поради изложеното до тук, съдът намира че извършеното нарушение не следва да се приема като маловажно.

Санкционната разпоредба на чл. 232, ал. 11 от ЗУТ предвижда, че се наказват с глоба от 500 до 2000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание, правоспособни физически лица, чрез които се осъществяват

дейностите по оценяване съответствието на проектите и/или строителен надзор на строежите за други нарушения на този закон, приетите от Министерския съвет, съответно издадените от министрите актове по неговото прилагане и другите правила и нормативи по проектирането и строителството, както и на решенията и предписанията, основани на тях.

В конкретния случай наложената санкция на жалбоподателя е към минималния предвиден в закона размер и според съда е била правилно определена от административно – наказващият орган, справедлива е и съответства на целите, предвидени в разпоредбата на чл. 12 от ЗАНН.

С оглед изхода на делото и на основание [чл. 63, ал.3 от ЗАНН](#) следва на РДНСК гр.Варна да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от Закона за правната помощ/ЗПП/, съгласно препращащата разпоредба на чл.63, ал.5 от ЗАНН.Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.В случая за защита по дела по ЗАНН чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 150лева. Производството по делото продължи в едно съдебно заседание, с разпит на един свидетел, не е с фактическа или правна сложност поради което следва да се присъди възнаграждение на минимума от 80лева.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно Постановление № ВН-30-34/06.12.2021г., издадено от Началника на РДНСК Варна, с което за нарушение на чл.142 ал.5 т.4 и т.5 от ЗУТ, на Н. В. П. е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 600 лв., на осн.чл.232 ал.11 от ЗУТ.

ОСЪЖДА Н. В. П. да заплати на РДНСК Варна сумата от 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен Съд-Варна, по реда на АПК .

След влизане в сила на съдебното решение, административно-наказателната преписка да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____